

Taştı Şiir Kabında Şair

– *lemide* · 26 Şubat 2013

saçlarından tenlerine yuvarlanan
aşkın çırpınışıydı
titrediler
tökezledi uykuları
sallandı şehir
taştı şiir kabında şiir
kirli bir sabahı alırlarken koyunlarına
ifadesizsin dediler
sorguladılar duygularını
aç güvercin konaklamış düşlerinde
kaç kanat gezinmiş gök/yüzünde
söylemediler
aşkı gerip patika yollara
saçlarından tenlerine yuvarlanan
aşkın çırpınışıydı
titrediler
tökezledi uykuları

sallandı şehir
taştı şiir kabında şiir
kirli bir sabahı alırlarken koyunlarına
ifadesizsin dediler
sorguladılar duygularını
aç güvercin konaklamış düşlerinde
kaç kanat gezinmiş gök/yüzünde

söylemediler
aşkı gerip patika yollara
canhıraş seni götürdüler
bulutların gölgeğinde sarıyorken ıslak kefenlerini
saklambaç oynayan iki duygu
ebeledi satır sonlarına konan noktayı
en çok seni sevdim diyordu
kendimi yasakladığım tövbelerdi yokluğun
ellerimde bir kaç gün kırıntısı

ellerimdeki can solarken
en çok ne öldü salkım saçak
dudaklarım da mendil feryadı
ipleri kopmuş kuklaların
yol ararken bacakları
inmeleriyle haykırdı
aşkıma yataklık edenlerin adı
bir fihriste yazıldı

suçluydum
kalbime şiir gömdüler
yolsuzdu ayaklar
yol sorarken kerpiçten evlere
kırgın bir gül yaprağındaki çillendi
tenim
tenim dökülürken üstüne
kırmızıyı döktük beyaz güle
birkaç yüz kırığı rüyalarım tebelleş olan

bir vurgun sonrası
unuttum adını
fikrim kayıp
aklım fırfırı
kapatıyorum ağzımı
sus diyorum
haykırma duyacak
karanlığı unuttum
gündüzlerim karışık
adını fısıldıyor kulağıma
yarı uykulu, yarı uyanık sabah ezanları

kim diyorum
yoklamalarda
yok yazılıyor aklım
ismimin önüne hep geç kaldı
sana koşan yüreğimi
hep sana birkaç durak kala indiriyorlar
artık kanamalı bir yarasan bende

öl diyorlar sen kaybında
bırakıyorlar sokak ortasına
seni ölüyor rüyalarım
içimin uçurumlarında süzülüyorum

anladım
zihnimin bir yerinde kaçak var
hep sana yakın yerlere park ediyor düşlerim
sildim sensiz yazılan yazgıları
tutku soframda soğurken aşkın demli çayı
aşk dedi
aslında aşk ya/ka/landı